

VASS TIBOR

<Bibinke és> a Renéfröccs *Készecske A Nagy Bibinből*

*Nem szeretem, ha szomorlány vagy, Csongorlány.
Tünöde légy, Gömörlány, pálinkás bor bírója, borszódi.
Borsodban testesítik imígy a Renéfröccsöt. Két és fél deci folyadék,
rímél óféle italra. Fél aszútörköly, két deci mádi félédes furmint,
nem feltétlenül a gyomorba jutás előtt egybeöntve, sőt.
Kun Marcella sírja Vajdaréthy Júliának 1918-ban,
miután nővére alig hogy túlélte a spanyolnáthát,
menten halálba sodorta egy útviszoknyáknak
nem megfelelően haladó fogat Rakaca-víztározónál,
kimutattak szervezetéből három Renéfröccsnek megfelelő kanrímet.
Mikor már kettő is szekérhalalos. Ez jutott.
Meg a hölgynek futottak könyvek körül,
Marcellák, Júliák a zongoránál, szekérhalottak. Nyakra,*

*főre vágynak vacak fogaim,
könyvek körüli hölgyekre egy Bódva-parti versenyzongoránál,
könyveknőknél közelebb több ne fröccsön össze.
Ne is essen, mindössze pár elsőre ismeretlen könyvnő
vegye föl hölgyhátak alakját aszályos hónapokban,
amikor némelyikük hátát, lexikonos lexikonhős,
szokványosan lexikonos polcokba nyomhatom,
eltolt szócikként rendjükbe fonakodhatom,
tolom, tolakodom, kézbesítek, lábosítok, szagosítok.
Komjátiban többször cévézsek, adjam meg adataimból az életrajziakat.
Ha véccézeket írtam, semmi galiba, a fostárs mindig kétszer csenget.
Pár könyvnő hoza- vagy nyomakodjon, kopár,
itt-ott legyen csupasz, holnapra élettelen, mindössze ennyi.
Semennyi varázs a végtelen enciklopédia-egeken.
Polcrendezés nyugözzön le utánuk,
abogy nyalka vászongerincre sikerül mindet,
mintha semmi sem történne,
mimérettől függő a vizsgálat,
kinek mije mennyit nyom és hol lohol.
Egy antikban mennyit érne, és ott mennyiért adnák,
mi lenne rajtuk és kinek a tiszta haszon. Tisztára hason*

*fekvőnek tűnjenek, zenemű-hölgyeknek, zongorlányoknak,
akiket az érintett könyveim kívülről fájnak.
Nyersfordítottak, nyomahozakodottak,*

ideig vagy óráig stikában behálózottak,
ebédidőre hívott színfalat mögött a gyanítás,
egy idő után sírni fél órát nálam még elmaradnak.
Észrevétlen a szomszédok előtt.
Papagájok ne úgy rikoltsanak a szendrői csöndbe,
nebulók később csöngjenek hulladék papírért,
legyen időm rímrendes hölgynökre. Engem az megvilágít. Őket meg

hitükben világosítja. Meg ha borokat írtam, semmi galiba,
az árnyék mindig fényszer csenget.
Hitetlen vagyok, valamennyi babazsúrnak (Korr.: babazsúrnak) hála.
Otthon majd legyen ideges a vers, ha Júliának ír, kapkodjon.

Túl sok Renéverset olvasol, rontok sejtjelezve Szalonnán Marcellának,
de regénynek hallja vagy Vernének, utóbbiról sejtethető, jobbik eset.
Ideges legyen a versmarok, ha azt marja, joggal bír, lopkod.
Vannak a sarki és a marki könyvmolyok.
A fátyolok, a homályok. Az ügyködök.
Ahogy töröm magam, vesszőket teszek, ahová nem kell, vesszködöm.
Összeszedem sincsen erőmet, nekiverselkedem.
Most meg mindenbogy és most meg sehogyan sem,
nembogy még ilyen könnyen menjen, nembogy még ilyen könnyön,
ilyen nebezemre lessen a helyreigazítás, pedig már én sem lesem nekik,
pedig már csak én sem, vagy csak azért sem, utóbbi jobbik eset,
pedig csak egyedül az én nyomaim kellene
a helyretolhatatlanban helyreszólni, mi az, ami történetet,
mit láttam meg, mit látok még betűkből, messziről, a gerinceken.

Talán pár könyv hajlott kor alakját vegye fel,
talán pár a vénség szövetét, talán pár csak a kétségét,
írjam össze, mennyiből lett ennyi a semennyi,
mennyiből szólt annyi hamismás,
hogy lett első nappól esőnap, árvizes hónapokban is.

Júliák kendője selyemből, vállukra vessék,
ölikbe hulljon és beljebb, még beljebb. Stólának mondják az ilyesmit,
máshelyütt stólánynak, gyengébben tólánynak, folyami rablóhal.
Szirénszarvas, torka, avagy gyilkos bálna. Tisztelt halbelek.

Nem kell érintés, Marcellákat sem kell csak látnom.
Ahogy zongorálnak Csongoruk mellett,
ahogy billentyűműtétük közben az italautomatáknál őrt állnak.
Lobneszből így lesz szörnyű minden őrszolgalat.
A legszebb, ahogy némelyük kendül, selyemül. Hallanom zúgó,

süketült füleimmel, nem kell csak kicsit.
Csak nagyon, de nagyon.
Szomorlón a Csongorlány.
Szűnöde lány.
Gömörlön furmint, Renéfröccs.
Rókákon, halakon mind a Rakaca-víztározóban,
lássuk meg gerincetek, gerincesek. Ugasússzatok, t. halbelek,
ha arra tébelek, lábolk,
addig is a jó ég, meg az egyem melletek. Elljetez ikrát, vagy bogysíhívják

a hogyanmondját. (Kelt Zabosvásárbelyt, kettőezervízenkettőben,
nincszentek haljavában. Magyarán határidős törkölyni a verset.
Ha varsát akartam mondani, semmi tévelygés.
A varsát beszólják versének, verseknek, versikének,
Marcellát szép- helyett észlénynék, Júliát kész- helyett kösszéplánynak,
s én a végemen kúposan végződő,
vesszőből font öblös halfogó eszközökként szeretnék újjászületni.
Renékarnáció.
Tűzpirost váltó tűzpiros: hírem nemzetközi szín ten.
Ami azt jelzi, hogy eszközömként éljem újra magam,
tájaim járása, járásom tájai, halaim felől,
legyen változatom sok,
és mindegyik
ismeretes.)

KÁNTOR PÉTER

Küldöm e cédulát

Egy nap hiába keresnek otthon,
nyomom vész az utcában, a kerületben,
de hát hol lehet? Hova lettem?
Kimennek a Duna-partra, végigsétálnak a korzón,
aztán a Mikszáth-teret is útba ejtik, aztán
széttárják a karjukat, bámulnak maflán,
érthetetlen, motyogják, érthetetlen,
így eltűnni, és ráadásul ebben a melegben!
Már nincs se erejük, se kedvük tovább keresni,
felszaladni a Várba, és a Delej utcába is kimenni,
és a Lehel piacon is érdeklődni, hogy jártam-e arra,
s kérdeztem-e, hogy a rózsaszín burgonya kilója mennyi,
és ittam-e és hol, és vöröset-e vagy netán fehéret,
és egyedül voltam-e, vagy azzal a szép szőke nővel,